

A mai mese a pacsirtáról szól, s székely tájszólásban olvasható:

A pacsirta meséje

Mikor a világ teremtése béfejeződött, az Öregisten szemlét tartott a kicsi teremtményei fölött. Kíváncsi volt reá, hogy hogyan sikerültek. Először es összeparancsolta a madarakot, jöjjenek azok mindenfelől, kicsik s nagyok, s szeretné őket megnézni.

Na, jöttek es: ott sűrűsödtek az ég kapuja előtt, s mikor az Öregisten végignézett rajtuk, akkor látta, hogy hát ez mind egyforma színű, egyszínű tolla van!

„Há’, ez így nem jó” – gondolta magába’ az Öregisten. „Szép, színes tollruhákat kell adni nekik” –, s máris kezdte festegetni őket.

S ott tolakodtak elől a nagyok s az erősek, hogy minél előbb reájuk kerüljön a sor, és annál színesebbek, szebbek legyenek. A kicsikék félénken összebújtak, s vártak a sorukra. Köztük volt a kicsi búbos pacsirta es. S amint ott várakozott, egyszer csak meglátta, hogy egy szegény öregasszony menyen az úton, a hátán egy nagy zsákval. Megbotlott a kicsi öregasszony, elesett s a zsákból szertesét gurultak a magvak, amelyeket összegyűjtögetett. Alig tudott feltápaszkodni szegényke.

Búbospacsirta

A kis pacsirta odarepcent hezzá:

– Majd én segíték néked! Te csak ülj le s pihenj! Majd én esszecsipegetem az eleséget.

Elkezdte csipegetni a magvakat, vissza a zsákba. Sok vót s bizony öreg este lett, mire elkészült mindennel. Akkor azt mondja az öregasszonynak:

– Gyere, édes lelkem, majd én mutatom neked az utat, hogy el ne tévedj, biztosan hazatalálj.

S ott röpködött előtte s kísérte egészen hazáig.

Így bizony csak másnap reggel ért vissza az ég kapujához. Addigra a madarak már mind ott páváskodtak, begyeskedtek, egyik szebb vót, mint a másik, olyan szép tollruhákat kaptak.

A kicsi pacsirta szégyenkezve béállt közéjük, s amikor az Öregisten meglátta, a tenyeribe vette s azt mondta:

– Kicsi pacsirtám, elkéstél. Má’ elfogyott minden égi festék, egy mákszemnyi nem maradt. Nem tudok neked színes tollruhát festeni. De jótett helyébe jót várj: Te segítettél a kicsi öregasszonynak, én meg adok neked olyan kincset, ami más madárnak nincsen: legyen nagyon-nagyon szép a hangod, sokkal szebb, mint a többié, és tudj a magasba röpülve szépen énekelni.

Azóta a kicsi pacsirta az emberek egyik legkedvesebb madara.

(székely népmese, Budai Ilona gyűjtése)

Ezután a nagyböjti-, majd húsvéti ünnepek leírása következik, amit a naptárból kikeresve, a megfelelő napon olvass el.